

bitstream/6789/10225/1/Kiberbulinh_sotsialno-pedahohichnyi_%20fenomen_%20virtualnoho_%20spilkuvannia_suchasnykh_%20ditei.pdf

4. Кіберзалякування серед молоді: комплексний огляд поточних міжнародних досліджень та їх наслідків і застосування в політиці та практиці/Листопад 2013 року School Psychology International 34(6):575–612. DOI: 10.1177/0143034313479697

5. Slonje R., Smith PK. Кіберзалякування: ще один основний тип залякування? Scandinavian Journal of Psychology, 2008. 49, 147–154. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9450.2007.00611.x>

6. James Dignan. Understanding Victims and Restorative Justice. NY: Open University Press, McGraw-Hill Education, 2005. P. 23.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-357-9-107>

ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В МЕДІАІНДУСТРІЇ З ПОЗИЦІЇ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Скидан С. О.

*професор кафедри соціально-гуманітарних
та загальноправових дисциплін*

*Криворізький навчально-науковий інститут
Донецького державного університету внутрішніх справ
м. Кривий Ріг, Дніпропетровська область, Україна*

Медіаіндустрія зумовлює не лише зміни в інформаційному потоці (динамічний доступ до інформації; політематична інформація; інформація, яка розрахована на широку аудиторію; інформація, яка забезпечує міжкультурну комунікацію), але також застосування інформаційних технологій, які дозволяють оброблювати напрацювання різних галузей, подальше узагальнення їх та інтерпретація. Постає питання, наскільки якісною є інформація, як наукова, освітня, та яка стосується культурного розвитку. Інформаційні технології з одного боку, подають інформацію, яка також призводить до когнітивного й емоційно-чуттєвого перенасичення, з іншого, – наукові знання потребують осмислення шляхом встановлення відповідних закономірностей, застосування методів наукового пошуку задля подальшого творення нового знання; герменевтика предметів матеріальної і духовної культури потребує вміння зрозуміти, відчутти і здійснити аналіз конкретно-

чуттєвого образу, що потребує відповідного рівня сформованості емоційного й соціального інтелекту; культури естетичного пізнання.

Перенасичення науковою, освітньою й культурною інформацією без належної її аналітики значною мірою знецінює вагу інформації, а також гальмує потребу й інтеріоризацію набутого досвіду пізнання.

З позиції масовокомунікаційного впливу залежно від аудиторії, для якої призначена інформація, говоримо про формування стереотипних образів, заданих масмедійними ресурсами, які почасти навіть спонукально не потребують додаткових розмірковувань, пропонуючи рішення, що позиціоноване і трансльоване прийнятне й остаточне виважене, недискусійне.

Нівеляція надмірної інформації зумовлена також чинником девальвації належної уваги до неї і зниження зосередженості і побудові ланцюжків наукового пошуку, застосування алгоритму пізнання предмета культури. Прикладом може слугувати аналіз художніх образів вітчизняного і світового кінематографічного мистецтва, використовуваних сучасними масмедіями (пор.: образи землі, митця, народу кіноповістей «Зачарована Десна», «Україна в огні» Олександра Довженка; образи народу, усвідомлення поняття цінності народу й культури; апеляція до міжнародного права «Список Шиндлера» Стівена Спілберга). Проблемне питання полягає в розумінні й розмежуванні естетично вагомих художніх образів і таких, які не мають такої цінності (образ сучасної успішної людини в масмедійних шоу; людина дня в новинних репортажах; людина – герой дня). Задля розуміння складних художніх образів необхідно не лише актуалізувати знання з вітчизняної і світової історії, але також екзистенційно на рівні емоційного інтелекту усвідомити вагу цих образів для подальшого розвитку кожного народу зокрема, світової спільноти загалом. Повертаючись до заявленої позиції, наголошуємо на тому, що вимогою для якісного (не поверхового) аналізу пропонованої інформації є вироблення вмінь розмежовувати істинну / хибну, естетично, науково, освітньо вагому (розвивальну) / спрощену. У такий спосіб розв'язуємо суперечність у використанні сучасних масмедій, яка полягає в тому, що почасти подається інформація, образ, які завершують ланцюжок, здійснюваний від аналізу фактів до інформації, узагальнення інформації й набуття нового знання. Така інформація стає аксіологічною, на подальших етапах інтеріоризується, в розумінні трансльованих смислів автор дотримується логіки, чим унеможливується негативний вплив інформаційно-комунікаційних гіперболічних потоків.

Інша особливість гіперпростору полягає в тому, що динаміка насичення полігалузевою інформацією призводить її перенасичення, що сучасні фахівці визначають як забруднення (інформація наукова;

інформація, яка містить сумнівні докази щодо правомірності висновків; інформація ненаукова; інформація хибна). Функціональна медіаграмотність виявляється в умінні розмежовувати такі різновиди інформації, перевіряти джерела й зіставляти інформацію, надану ними, застосовуючи відповідні критерії.

Також звертаємо увагу на те, що створювані масмедійними ресурсами віртуальні фрагменти дійсності, з одного боку, в межах міжкультурної комунікації дозволяють створювати паралельні так звані «культурні світи» зокрема; подавати інтегрований образ на основі поєднання усталених історико-культурних координат, символічних апеляцій. Зрозумілим є поступ в оволодінні змістовими естетичними й емоційно-когнітивними змістовими складниками образу. Такі складники формуються поступово, відтворюють накопичення емоційно-когнітивного досвіду, який поєднує екзистенції автора й ментальні координати металевого світосприйняття представників лінгвокультури. Наприклад, трансльований в умовах міжкультурної комунікації вислів *Inter arma silent Musae* в сучасному дискурсі міжнародного права апелює не лише до герменевтики історично складеного стереотипного образу протиставлення мистецтва і варварства, невігластва, але також тисячолітнього досвіду переваги освіти і краси над деградаційними поступами агресивної політики, з одного боку; узагальнення стосовно поступу міжнародного права як рушійної сили поступ демократії (*Legatitas est fundamentum regnorum*).

Встановлюємо закономірність: художнє спілкування насамперед є визначальною прогресивною формою обміну емоційно-когнітивною інформацією в межах міжкультурної комунікації; трансляція наукових знань світовій спільноті апелює до подальшого прогресу технічного й інформаційного поступу на засадах урівноваження.

Література:

1. Почепцов Г. Від Facebook'у і гламуру до Wikileaks: медіакомунікації. Київ : Спадщина-Інтеграл, 2014. 464 с.